

ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ สภม. ๐๐๔/๒๕๖๖

เรื่อง เป้าหมายการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปัญหาที่ต้องการให้แก้ไข
และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปัญหาที่ต้องการให้คณบดีแก้ไข และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีรวมทั้งข้อมูลอื่น เพื่อประโยชน์ในการสรรหาคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๑๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ สภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ สภม. ๐๐๔/๒๕๖๖ เรื่อง เป้าหมายการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปัญหาที่ต้องการให้แก้ไข และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“คณะ” หมายความว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในช่วงระยะเวลาของการดำรงตำแหน่ง เป้าหมายทั่วไปในการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีดังนี้

โดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย ดังนั้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ซึ่งเป็นส่วนงานวิชาการ จึงมีหน้าที่ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งหน้าที่อื่นตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะ โดยต้องสามารถดำเนินการตามแผนของคณะซึ่งสอดคล้องกับแผนและนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายที่ทำหาย มีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง มีพัฒนาการของผลงานอย่างต่อเนื่อง ผลการดำเนินงานของคณะสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มต่อสังคม รวมทั้งมีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพและคงไว้ซึ่งความเป็นธรรมาภิบาลที่ดี ส่งผลให้เกิดความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของคณะอย่างยั่งยืน

ข้อ ๕ เป้าหมายเฉพาะด้านการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีดังนี้

ก. ด้านการผลิตบัณฑิต

(๑) มีหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานหรือพื้นที่บริการของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศหรือพื้นที่ ซึ่งสามารถสร้างทักษะหลักที่สำคัญให้แก่บัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต และบัณฑิตของคณะสามารถแข่งขันได้ ภายใต้ความพร้อมด้านวิชาการและศักยภาพของคณาจารย์ รวมทั้งมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรแนวใหม่ในรูปแบบที่หลากหลายให้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศและของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรแบบชุดวิชา หลักสูตรที่ร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม หรืออื่นๆ ที่ไม่ต้องการปริญญา และสามารถสะสมหน่วยกิตเพื่อเข้าเรียนในหลักสูตรปริญญาในระดับต่างๆ ได้ ทั้งนี้หลักสูตรและการจัดการหลักสูตรของคณะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสามารถรับนิสิตให้เป็นไปตามแผนการรับที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ

(๒) จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพโดยเป็นไปตามมาตรฐานต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด สามารถคงสถานะความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มีการบูรณาการการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผู้เรียน มีระบบให้บริการนิสิตและการสนับสนุนการเรียนรู้ของนิสิตซึ่งมีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นที่นิสิตเป็นศูนย์กลางและมีผลลัพธ์ของความพึงพอใจของนิสิตในระดับมาก บัณฑิตมีคุณภาพตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยและของแต่ละสาขา มีอัตราการสำเร็จการศึกษาภายในกำหนดเวลา การได้งานทำ ความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตอยู่ในระดับที่มหาวิทยาลัยกำหนด ใช้ระบบการประเมินหลักสูตรที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาอย่างจริงจัง โดยผลการประเมินแต่ละช่วงเวลาสะท้อนมาตรฐานคุณภาพและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

(๓) คณาจารย์มีจำนวนที่เหมาะสม มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และผลงานที่สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ คณาจารย์มีสมรรถนะสูง สามารถดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นเมื่อครบกำหนดเวลา สามารถสร้างผลงานให้เป็นไปตามมาตรฐานภาระงานไม่ต่ำกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยได้ คณาจารย์สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่คณะที่ช่วยให้คณะมีความมั่นคงหรือมีชื่อเสียง

ข. ด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

คณะมีระบบสนับสนุนการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ กำหนดทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับศาสตร์ของคณะ มีงบประมาณสนับสนุนการวิจัยโดยสัดส่วนงบวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสูงกว่างบประมาณเงินรายได้จากคณะ มีรายได้จากโครงการวิจัยหลังหักรายจ่ายเพื่อช่วยสนับสนุนคณะ กรณีใช้งบประมาณของคณะเพื่ออุดหนุนการวิจัยพึงได้ผลงานวิจัยที่มีคุณค่าหรือมีคุณภาพ คณะมีบทความวิจัยที่คุณภาพสูงและตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ คณาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก และสามารถสร้างผลงานวิจัยที่นำไปสู่การเผยแพร่ การใช้ประโยชน์เชิงประจักษ์ การได้สิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาจากผลงานวิจัย การยื่นจดสิทธิบัตร คณาจารย์ได้รับรางวัลและการเชิดชูเกียรติจากผลงานวิจัยนวัตกรรมหรือการบริการทางวิชาการ

ค. ด้านการบริการวิชาการ

คณะมีภารกิจประจำในการให้บริการทางวิชาการที่มีลักษณะถาวรอย่างต่อเนื่อง การบริการวิชาการดังกล่าวสามารถสร้างรายได้สุทธิให้แก่คณะอย่างสม่ำเสมอ มีผลงานการให้บริการทางวิชาการตามโครงการเฉพาะกิจหรือระยะสั้นที่สามารถสร้างรายได้สุทธิให้แก่คณะ หรือ สร้างคุณค่าแก่สังคมเชิงประจักษ์

ง. ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

คณะมีกิจกรรมหรือโครงการที่สืบสาน อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ตามปรัชญา วิสัยทัศน์ และบริบทของคณะ พึงกำหนดบทบาทเชิงรุกหรือการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่ต่อยอดหรือขยายผลไปสู่การสร้างรายได้ การส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือการพัฒนาเชิงพื้นที่ด้วย

จ. ด้านการบริหาร

(๑) คณะมีแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการหรือแผนที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่สามารถขับเคลื่อนคณะให้ตอบโจทย์ของประเทศหรือพื้นที่และของมหาวิทยาลัยได้ รวมทั้งสามารถพัฒนาคณะให้เกิดความเจริญก้าวหน้าได้

(๒) คณะมีฐานะการเงินที่มั่นคง มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ มีรายได้ซึ่งมีหลักประกันของความสม่ำเสมอ หรือความก้าวหน้าของที่มาของรายได้ รายรับ นอกจากค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงขึ้น มีรายจ่ายที่คุ้มค่า สมเหตุสมผล และไม่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะ มีรายได้สุทธิเป็นบวก ไม่มีหนี้สิน โดยไม่มีเหตุอันสมควร มีรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ และการตรวจสอบทางการเงินที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

(๓) การบริหารและการพัฒนาบุคลากรของคณะ มีจำนวนอัตราบุคลากรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของคณะ บุคลากรที่ได้รับการสรรหามีคุณภาพและมีสมรรถนะสูง คณาจารย์มีสัดส่วนคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการไม่น้อยกว่ามาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด คณาจารย์มีคุณสมบัติเข้าข่ายทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ คณะมีระบบที่สนับสนุนและเอื้อให้บุคลากรได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับภาระหน้าที่ มีกลยุทธ์เชิงรุกเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานภาระงานและผลงานทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพ นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานไปใช้เพื่อขับเคลื่อนให้คณะเกิดความก้าวหน้า

(๔) ระบบประกันคุณภาพและระบบการประเมิน ผลการประเมินระดับหลักสูตรไม่ต่ำกว่าหรือดีกว่าปีที่ผ่านมา และผลการประเมินคุณภาพระดับคณะผ่านการประเมินและดีกว่าปีที่ผ่านมา

(๕) ระบบการบริหารงานในคณะ คณะไม่ควรแบ่งหน่วยงานหรือหน่วยงานย่อยของคณะมากเกินไป สังกัดของบุคลากรไม่กำหนดให้สังกัดต่ำกว่าสำนักงานคณบดี (เว้นแต่พนักงานสายวิชาการ) หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติทางการบริหารใดที่แตกต่างหรือนอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด ต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรในลักษณะของประกาศคณะ สร้างหรือสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมในการบริหารภายในที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การบริหารคณะและการปฏิบัติงานของคณะต้องสอดคล้องและเป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องภายใต้ความมีธรรมาภิบาล คณะต้องเปิดเผยประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติที่ส่งผลได้ผลเสียแก่บุคคลภายนอกและบุคลากร รวมทั้งมติหรือรายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการอื่นที่คณะแต่งตั้งโดยให้เข้าถึงได้ผ่านเว็บไซต์ของคณะ (ยกเว้นการประชุมลับหรือเอกสารลับ)

ข้อ ๖ ปัญหาที่ต้องการให้คณบดีแก้ไข

ผลการประเมินตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

ปีการศึกษาล่าสุด (ปีการศึกษา ๒๕๖๔) ในภาพรวม ได้คะแนน ๒๑๖ จำแนกเป็น องค์กรประกอบด้าน Process ๑๓๐.๕ คะแนน และองค์กรประกอบด้าน Results ๘๕.๕ คะแนน

ผลการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร จากจำนวน ๒๐ หลักสูตร ได้ผลการประเมินระดับ ๔ จำนวน ๑๕ หลักสูตร ได้แก่ ๑) หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต ๒) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการสังคม ๓) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ๔) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี ๕) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ๖) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ๗) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร ๘) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ๙) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศาสนา

และปรัชญา ๑๐) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา ๑๑) หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ๑๒) หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารแบรนด์ ๑๓) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา ๑๔) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และ ๑๕) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และได้ผลการประเมินระดับ ๓ จำนวน ๓ หลักสูตร ได้แก่ ๑) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม ๒) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสนาและปรัชญา และ ๓) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา สำหรับอีก ๒ หลักสูตรตรวจเฉพาะองค์ประกอบที่ ๑ เนื่องจากในปีการศึกษา ๒๕๖๓ หลักสูตรได้รับตรวจประเมินแบบเต็ม (Full Assessment) และได้รับคะแนนในภาพรวม (Overall Verdict) ระดับ ๔ ขึ้นไป จึงได้รับการยกเว้นให้ตรวจเฉพาะองค์ประกอบที่ ๑ ทำให้ไม่มีคะแนนผลการประเมินระดับหลักสูตร ได้แก่ ๑) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา และ ๒) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน

นอกจากนั้น ผลการระดมความคิดเห็นร่วมกันของผู้ปฏิบัติงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

(๑) ช่วงเวลาที่ผ่านมามีสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตของทั้งนิสิตและบุคลากร คณะควรเตรียมมาตรการต่าง ๆ รองรับที่เหมาะสม เช่น ในประเด็นที่เกี่ยวกับนิสิต ควรมีแผนสำรองการจัดกิจกรรมทางออนไลน์ โดยไม่ควรยกเลิกไปเลย มีระบบการสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ที่หลากหลายแก่นิสิต และควรมีช่องทางให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นทั้งเรื่องเรียน กิจกรรมและเรื่องอื่น ๆ

(๒) คณะควรพัฒนาหลักสูตรที่รองรับความต้องการของคนในพื้นที่อย่างแท้จริงให้สอดคล้องกับการพัฒนาของโลกอนาคต

(๓) ด้านการวิจัย คณะควรเพิ่มการทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือในการทำวิจัย ควรส่งเสริมงานวิจัยในเชิงบูรณาการ และการทำงานร่วมกับหน่วยงานและคนในท้องถิ่น ควรส่งเสริมด้านงบประมาณ การขอทุนวิจัยภายนอกและการตีพิมพ์ รวมทั้งการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการวิจัย

(๔) ด้านบริการวิชาการ คณะควรพัฒนาแผนการทำงานที่หลากหลายเพื่อหารายได้เข้าคณะ ควรส่งเสริมการบริการเชิงรุก และการบริการวิชาการที่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

อนึ่ง ผู้เสนอพิจารณาปัญหาและข้อมูลข้างต้นประกอบกับผลการระดมความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของคณะรวมทั้งพิจารณาประเด็นปัญหาหรือโจทย์ ดังต่อไปนี้ โดยเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย กล่าวคือ

ก. ด้านการจัดการศึกษา

(๑) แนวโน้มจำนวนนิสิตที่ลดลง

(๒) ความทันสมัยของหลักสูตร หลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว และหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ เช่น หลักสูตรแบบ ๒ ปริญญาหรือหลายปริญญา หลักสูตร sand box หลักสูตรที่ไม่มีปริญญา หลักสูตรแบบโมดูล หรือ แบบบล็อกคอร์ส

(๓) การจัดการเรียนการสอน ให้พิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีผลต่อการเรียนการสอนว่าจะปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร โดยคำนึงถึงนิสิตเป็นศูนย์กลาง สอบทานระบบและกลไกที่ให้บริการนิสิต ว่าเพียงพอเหมาะสมและมีคุณภาพแล้วหรือไม่ ครอบคลุม ทั้งห้องเรียน

ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ เครื่องมือ (ที่ทันสมัย) ห้องสมุด และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ รวมทั้งการบำรุงรักษา ตลอดจนการทำกิจกรรมของนิสิต กำกับดูแลการให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม อาทิ การจัดตารางเรียน พื้นที่การเรียนรู้ของนิสิต

(๔) คณาจารย์ ในภาพรวม ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพสูงอยู่ในระดับที่พอใช้ พึงยกระดับการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และเพิ่มคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการให้มากขึ้น

ข. ด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และการบริการวิชาการ พึงจัดหรือปรับปรุงระบบกลไก รวมทั้งฐานข้อมูลการวิจัยให้เข้มแข็ง ที่จะส่งผลให้คณะมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และนวัตกรรมระดับคุณภาพเพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการตีพิมพ์ เผยแพร่ ในวารสารวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ส่งเสริมให้คณาจารย์ที่มีศักยภาพสูงสามารถหาแหล่งทุนวิจัยจากภายนอก นำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คณะสามารถเป็นที่พึ่งของประเทศหรือพื้นที่ได้จากการวิจัยและการบริการทางวิชาการ เพิ่มการดำเนินการเชิงรุก การสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเพิ่มผลงานการบริการวิชาการ

ค. ด้านการบริหาร

(๑) พึงวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ความท้าทายของคณะ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อนำมากำหนดทิศทางของคณะที่เป็นรูปธรรม

(๒) สถานการณ์การเงินของคณะมีแนวโน้มไม่มั่นคง ควรเพิ่มช่องทางของแหล่งรายได้อื่น นอกจากค่าธรรมเนียมการศึกษา พึงสอบถามและทบทวนว่ารูปแบบการบริหารการเงินที่เป็นอยู่เหมาะสมกับสถานการณ์ของคณะในปัจจุบันหรือไม่ ปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณภายในให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส คุ่มค่า คุ่มทุน รวมทั้งต้องเปิดเผยสถานการณ์ทางการเงินและรายรับรายจ่ายของคณะแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ปรับปรุงการบริหารงานในคณะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิ กำหนดนโยบายการบริหารคณะด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

อนึ่ง เป้าหมายที่กำหนดตามข้อ ๔ ข้อ ๕ และปัญหาที่ต้องการให้คณะดีแก้ไขตามข้อ ๖ ซึ่งส่วนใหญ่ประมวลจากความเห็นของบุคลากรในคณะ อาจมีความซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน ผู้เสนออาจรวมเสนอแนวทางการแก้ปัญหาหรือแนวทางการบริหารพร้อมในหัวข้อเดียวกันก็ได้

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการเสนอเอกสารหรือแสดงวิสัยทัศน์ในกระบวนการสรรหาคณบดี จากเป้าหมายทั่วไปตามข้อ ๔ เป้าหมายเฉพาะด้านตามข้อ ๕ และปัญหาที่ต้องการให้คณะดีแก้ไขตามข้อ ๖ การเสนอเอกสารแนวทางการบริหารควรพิจารณาเสนอเพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้ด้วย ดังนี้

(๑) เสนอแนวทาง/วิธีการเพื่อแก้ปัญหาสำคัญของคณะได้ครอบคลุมหลากหลายมิติอย่างตรงจุด และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ กรณีคณะที่มีปัญหาด้านสถานะการเงิน ต้องสามารถเสนอแนวทางการปรับปรุงสถานะการเงินที่น่าเชื่อถือ เป็นไปได้ และสามารถพลิกฟื้นสถานะการเงินได้ กรณีการเสนอแนวทางการพัฒนา ควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและข้อจำกัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

(๒) นำหัวข้อหรือประเด็นเป้าหมายตามที่กำหนดตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๖ ไปกำหนด “ตัวบ่งชี้” หรือ OKR ที่จะใช้วัดความสำเร็จของเป้าหมายดังกล่าว (โดยให้พิจารณากำหนดได้ตามความเหมาะสม) ซึ่งอาจกำหนดได้ทั้งระดับคณะในภาพรวม และระดับรายเป้าหมายแต่ละเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ที่กำหนดดังกล่าวนี้ อาจเป็นตัวบ่งชี้เชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพหรือทั้งสองอย่างก็ได้ ควรเป็นตัวบ่งชี้ที่มีนัยสำคัญและตรงประเด็น สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ พร้อมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้มาด้วย ค่าเป้าหมายดังกล่าวควรมีลักษณะที่ท้าทายเพื่อให้เกิดพัฒนาการ โดยเสนอข้อมูลเปรียบเทียบกับผลของตัวบ่งชี้ที่ผ่านมาหรือปีล่าสุดด้วย กรณีที่ไม่มีผลของตัวบ่งชี้ดังกล่าวหรือไม่สามารถหาผลของค่าเป้าหมายดังกล่าวได้ โปรดระบุ (คุณภาพของการกำหนดตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายตามข้อนี้ สะท้อนมุมมองและแนวคิดของผู้เสนอด้วย)

อนึ่ง ให้ผู้เสนอสามารถเสนอแนวคิดหรือโครงการใหม่ ๆ ที่ท้าทาย ซึ่งอาจนอกกรอบปกติที่เป็นประเพณีปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้คณะสามารถแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นวิกฤตของคณะ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงการบริหารที่ก้าวกระโดด หรือทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ท้าทาย โดยจะขอให้สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ ก็ได้ อาทิ การขอสันับสนุนงบประมาณเป็นกรณีพิเศษ การขอยกเว้นกฎระเบียบบางเรื่องเป็นการเฉพาะคราว หรือข้อเสนออื่น หรืออาจให้คำมั่นเพื่อแสดงความรับผิดชอบกรณีที่ไม่สามารถทำให้เกิดผลสำเร็จตามที่แจ้งไว้ ก็ได้

ข้อ ๘ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณบดีมีฐานะเป็นผู้นำด้านวิชาการสูงสุดในคณะ มีหน้าที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพึงจัดให้ได้อย่างน้อยตามมาตรฐาน สนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ พิจารณากลับกรองการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณะ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศ เป็นหน้าเป็นตา เป็นศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยและของประเทศ การบริหารงานของคณบดีส่งผลต่อความเข้มแข็งและความเจริญก้าวหน้าของคณะ นอกจากนี้คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว คณบดีควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

ด้านคุณวุฒิและผลงาน ควรมีคุณวุฒิสูงสุดในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของคณะและมีตำแหน่งทางวิชาการ ควรมีผลงานทางวิชาการหรือผลงานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในศาสตร์หรือวิชาชีพซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการวิชาชีพนั้น หรืออย่างน้อยในระดับประเทศ และมีผลงานการบริหารเชิงประจักษ์ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ควรมีบุคลิกที่เหมาะสมทั้งด้านการครองตน ครองคนและครองงาน มีความน่าเชื่อถือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ เสียสละ มีภาวะผู้นำ และพึงสามารถนำการเปลี่ยนแปลงให้บังเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ ไม่มีมลทินมัวหมอง หรือความต่างพร้อยหรือปรากฏคุณลักษณะไม่เหมาะสมในเรื่องใด ๆ รวมทั้ง ไม่ปรากฏพฤติกรรมของการแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือบริวาร การมีผลประโยชน์ทับซ้อน การประพฤติมิชอบ การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม หรือการมีพฤติกรรมที่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมอันดี

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี เนื่องจากคณบดีมีสถานะเป็นพนักงานประจำของมหาวิทยาลัยประเภทหนึ่ง ดังนั้น สถานะ สัญญา การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการทำหน้าที่อื่นจึงเป็นไปตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่หรือที่จะมีต่อไปในภายหน้า ซึ่งบางกรณีอาจใช้บังคับกับผู้ที่จะดำรงตำแหน่งคณบดีด้วย แนวปฏิบัติที่ดีบางส่วนในการปฏิบัติหน้าที่คณบดี มีดังนี้

(๑) คณบดีพึงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งบริหารเต็มเวลา กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสอนหรือหน้าที่อื่นในคณะหรือในมหาวิทยาลัย ต้องกำหนดลักษณะงานที่มีไข่งานบริหารในหน้าที่และสัดส่วนไว้ให้ชัดเจน โดยต้องมีให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ในตำแหน่งบริหารในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณบดีเสนอขอความเห็นชอบจากอธิการบดีกรณีที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน และหน้าที่อื่นที่มีไข่งานที่โดยตรงรวมทั้งหน้าที่ที่มีลักษณะประจำภายนอกมหาวิทยาลัย

(๒) การพิจารณาและการตัดสินใจสั่งการของคณบดี ทั้งในฐานะตัวบุคคลหรือในรูปคณะกรรมการ มักจะไปสู่การพิจารณาและออกคำสั่งทางปกครอง คณบดีและผู้บริหารในคณะเป็นผู้ใช้อำนาจและในขณะเดียวกันก็ได้รับผลของการพิจารณาและการใช้อำนาจดังกล่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงบุคคลอื่น การปฏิบัติหน้าที่ของคณบดีและผู้บริหารคณะจึงต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียทั้งทางตรงและทางอ้อมในเรื่องที่พิจารณา ความเป็นกลาง การไม่เลือกปฏิบัติ

หรือความไม่เหมาะสมประการอื่น ทั้งนี้คณบดีพึงศึกษาการปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงมาตรา ๑๓ และมาตราที่
เกี่ยวเนื่องแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลไชย)

นายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา